

да зема много пары, а съ него утишло и куче-то му. Той кѣту зель пары-тѣ, свързалъ ги отъ задъ на сѣдло-то въ единѣ торбичкѣ и тръгналъ за въ дома си. Негово-то вѣрно куче, кѣту вѣрвало подиръ коня, видѣло когато паднала торбичка-та съ пары-тѣ, упитало си да ѣхъ подигни съ зѣби, нѣ неможяло. То оставило пары-тѣ, пристигнало го-сподаря си, зело да ся хвърля на коня и да лае прилѣжно. Господарь-тѣ, кѣту не разбиралъ що значи това, зель да крещи, да го псува и го ударилъ съ камчика си; нѣ вѣрно-то куче се ся хвъргало на коня тѣй сѣрдито, кѣту чи искало да свали доло господаря си, и зело да хапи коня по крака-та. Тогава тѣрговецъ-тѣ кѣту ся уплашилъ, чи е побѣсняло, извадилъ пищофъ-тѣ си, грѣмналъ върху му и го ударилъ. Горко-то вѣрно куче зело да ся превива и да выка жалостно, обляло ся съ кръвъ и ся мѣчило да иди подиръ господаря си. Тѣрговецъ-тѣ, който обичалъ куче-то си много, отъ жалость, да не го гледа, кѣту ся мѣчи, ударилъ коня и заминалъ. Нѣ слѣдъ малко съгледалъ, чи, пары-тѣ ги нѣма. Тогава разумѣлъ защо куче-то ся е хвъргало толкосъ много на коня. Той припусналъ назадъ коня и не намѣрилъ куче-то си тамъ, дѣто го е оставилъ: по кръвъ-тѣ ся виждало, чи то ся е върнало назадъ. Колко тѣжко е станало на тѣрговеца, кѣту намѣрилъ вѣрно-то си куче при турбичкѣ-тѣ съ пары-тѣ, което, при послѣдно-то си издѣхване, умилно гледало на господаря си и му лизало рѣккѣ-тѣ.